

Protokół Nr XL/17
sesji Sejmiku Województwa Podkarpackiego
z dnia 28 sierpnia 2017 r.

XL sesja Sejmiku Województwa Podkarpackiego V kadencji odbyła się w dniu 28 sierpnia 2017 roku w sali audytorijnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego przy Al. Ciepłińskiego 4 w Rzeszowie.

Sesja rozpoczęła się o godzinie 11.10.

Przewodniczący Sejmiku – Jerzy Cypryś poprosił radnych o powstanie i poprowadzenie Modlitwy za Ojczyznę Ks. Piotra Skargi przez Jego Ekszelencję Biskupa – Jana Wątrobę.

Ksiądz Biskup podkreślił, że modlitwa będzie za Ojczyznę, władze województwa, Sejmik, Diecezję Sandomierską oraz Księdza Biskupa Edwarda Frankowskiego, który jest wielkim przykładem życzliwości, gorliwości, miłości pasterskiej oraz bliskości.

Po odmówieniu modlitwy pod przewodnictwem Księdza Biskupa Przewodniczący Sejmiku Województwa Podkarpackiego poprosił o wprowadzenie pocztu sztandarowego Województwa Podkarpackiego i otworzył obrady sesji.

Na podstawie listy obecności Przewodniczący Sejmiku stwierdził, że na sali jest wymagane quorum radnych, wobec czego Sejmik może obradować i podejmować prawomocne uchwały.

Listą obecności radnych stanowi załącznik nr 1 do protokołu.

Listą zaproszonych gości stanowi załącznik nr 2 do protokołu.

Zawiadomienie o zwołaniu sesji Sejmiku stanowi załącznik nr 3 do niniejszego protokołu.

Przewodniczący Sejmiku powitał licznie zgromadzonych znamienitych gości oraz przedstawicieli prasy, radia i telewizji.

Przewodniczący Sejmiku poinformował, że radni otrzymali porządek obrad wraz z zawiadomieniem o terminie sesji.

W związku z brakiem uwag do porządku obrad Przewodniczący Sejmiku przystąpił do realizacji porządku obrad sesji.

Uroczyste wręczenie Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” Ks. Biskupowi Edwardowi Frankowskiemu.

Marszałek Władysław Ortyl wygłosił uroczystą laudację na cześć Jego Ekszelencji Biskupa Edwarda Frankowskiego. Marszałek podkreślił, że cieszy się, że przypadł mu w udziale zaszczyt i przyjemność wygłoszenia laudacji na cześć Jego Ekszelencji Księdza Biskupa Edwarda Frankowskiego, w związku z przyznaniem tytułu Zasłużonego dla Województwa Podkarpackiego. Tytuł ten to godność, honorująca jednostki wybitne, ludzi o ogromnych zasługach w dziedzinie, w której działają, ludzi niepowtarzalnych, którzy współtworzą wizerunek naszego regionu i jego mądrość. Marszałek w laudacji zwrócił uwagę na aktywność księdza biskupa na rzecz Polskiej Akcji Katolickiej, także na jego działalność naukowo-dydaktyczną oraz zaangażowanie na rzecz powstania filii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Stalowej Woli. Jednocześnie podkreślił zasługi biskupa na polu działalności społecznej, w tym wspierania ruchu opozycyjnego wobec represyjnego aparatu komunistycznego. Marszałek mówił też o Jego duchowym przewodnictwie dla wiernych Kościoła Katolickiego w południowo-wschodniej Polsce w czasach komunizmu, wspominał o jego zasługach na rzecz powstania NSZZ „Solidarność” i zaangażowaniu w obronę praw ludzi pracy i działaczy opozycji represjonowanych przez system komunistyczny. Kończąc swoje wystąpienie Marszałek zaznaczył, że w wielkim skrócie przedstawił najważniejsze wydarzenia z życia i działalności zasłużonego dla województwa podkarpackiego. Zaznaczył, że w najświetniejszej nawet mowie nie da się zawrzeć wdzięczności i szacunku dla tylu lat niestrudzonej pracy na rzecz duchowego dobra tysięcy ludzi, dla odwagi i pomocy, jakiej wielu – w czasach ciężkiej próby - doświadczało dzięki pomocy księdza biskupa i wreszcie dla mądrości płynącej z wiary, która tak wielu ludziom, w tak różnych sytuacjach niosła nadzieję. Odnosząc się do świętowanych przed dwoma tygodniami 80. urodzin biskupa, złożył mu życzenia: wielu lat w zdrowiu, wypełnionych - wypraszonymi u Chrystusa łaskami, niestrudzonych sił do sprawowania dalszej duchowej posługi w służbie Kościołowi oraz radości z owoców swej misji. Życzył Biskupowi obfitości Łask Bożych.

Po wygłoszeniu laudacji Przewodniczący Sejmiku wraz z Wiceprzewodniczącymi oraz Zarządem Województwa na czele z Marszałkiem Województwa wręczyli Ks. Biskupowi Edwardowi Frankowskiemu odznakę Honorową „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” . Przed wręceniem odznaki Przewodniczący Sejmiku odczytał uchwałę Sejmiku z 26 czerwca br. w sprawie nadania Biskupowi Edwardowi Frankowskiemu Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”

Wystąpienie Jego Ekscelencji Biskupa Edwarda Frankowskiego.

Biskup Edward Frankowski otrzymując odznakę podziękował za piękne słowa kierowane pod swoim adresem. Biskup Edward Frankowski stwierdził, że człowiek nigdy nie jest usatysfakcjonowany, bo całego serca nie potrafi włożyć w to wszystko, co ma czynić ażeby było przyjęte przez Boga i ludzi. Dlatego chciałby aby została zachowana zasada: „Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam”, co oznacza: „Nie nam, Panie, nie nam, lecz imieniu Twemu niech będzie chwała.” Ksiądz Biskup podkreślił, że jeśli cokolwiek w jego życiu stało się dobrego, to źródłem tego dobra jest Ten, który jest najlepszy, jest samą miłością, który jest naszym Bogiem, Stwórcą, obdarza nas hojnie, prowadzi i chce nas u siebie mieć wiecznie szczęśliwych. Ksiądz Biskup powrócił w swoich wspomnieniach do czasów swojej działalności na rzecz Kościoła Katolickiego i „Solidarności”. Poinformował, że tak się szczęśliwie zdarzyło iż w tym roku jest rówieśnikiem powstania COP , wtedy również powstała Stalowa Wola, w tym roku przypada również 50 – lecie jego pasterzowania w Stalowej Woli, które rozpoczął w Parafii Matki Bożej Różańcowej przy małej kapliczce na obrzeżu miasta w pobliżu elektrowni Stalowa Wola. Poinformował, że jego pierwsze lata kapłańskie przypadły na czas kierowania Diecezją Przemyską przez Księdza Biskup Ignacego Tokarczuka i przyglądał się jego zaangażowaniu i społecznej postawie. Podkreślił, że od początku Arcybiskup Tokarczuk darzył go wielkim zaufaniem i powierzał mu wiele różnych zadań min. tworzenie parafii w Stalowej Woli na miejscu małej kaplicy, w której mieściło się około 50 osób, rozbudowanie Kapliczki spotkało się z wieloma różnymi sprzeciwami i przeszkodami ze strony władzy komunistycznej. Ksiądz Biskup szczegółowo omówił proces tworzenia parafii w Stalowej Woli. Przybliżył również trudności związane z budową Filii KUL w Stalowej Woli, na co wyrażono zgodę przed stanem wojennym a w stanie wojennym wykorzystując jego prerogatywy chciano zabrać plac pod budowę ale ostatecznie się to nie udało i tak powstała tutaj uczelnia katolicka. Poruszył również kwestię samorządów stalowowolskich, których był inicjatorem. W ten sposób powstała pierwsza bardzo duża Rada Parafialna. Ksiądz Biskup podkreślił, że zawsze chodziło mu o dobro mieszkańców Stalowej Woli, ludzi „Solidarności” , której działania były fenomenem i niestety nie ma na ten temat publikacji. Jego Ekscelencja zaznaczył, że jest pełen podziwu dla Podkarpacia. Marszałek Województwa i Sejmik powinni być dumny z sukcesów i osiągnięć tego regionu. Stwierdził, że przyczyniła się do tego niejako tzw. bieda galicyjska. Potencjał zaufania i wierności Ojczyźnie oraz Bogu i Kościołowi pielęgnuje i jest to fundament, na którym buduje swoje sukcesy. Na tym fundamencie należy dalej budować i kiedy człowiek ma w sobie wiarę to wtedy wszyscy wiemy co jest dla nas najważniejsze. Jeśli Bóg jest na pierwszym miejscu to wtedy wszystko jest również na właściwym miejscu.

Wystąpienie Wojewody Podkarpackiego – Ewy Leniart.

Pani Wojewoda stwierdziła, że jest dla niej wielkim zaszczytem możliwość uczczenia wręczenia odznaki honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego” JE Ks. Biskupowi Edwardowi Frankowskiemu. Podkreśliła, że Ksiądz Biskup posiada już wiele odznaczeń. Jest honorowym obywatelem Stalowej Woli i Tarnobrzega, Honorowym członkiem NSZZ „Solidarność”, posiada również odznaczenie Krzyża Wielkiego Orderu Odrodzenia Polski a dzisiaj pora aby uhonorować go na forum województwa. Pani Wojewoda zaznaczyła, że w dobie kryzysu wartości uznania dla autorytetów postać JE Biskupa jest doskonałym przykładem na to iż możliwe jest piękne życie na chwałę Bogu i dla dobra ludzi. Ksiądz Biskup przez lata posługi prowadził szeroko zakrojoną działalność społeczną, bronił praw ludzi pracy, szczególnie podczas strajku w 1988 roku w Hucie Stalowa Wola. Jako duszpasterz ludzi pracy organizował pomoc i obronę działaczy opozycji represjonowanych przez władze komunistyczne szczególnie w stanie wojennym. Wspierał tworzącą się Solidarność w Hucie Stalowa Wola i w Regionie Ziemi Sandomierskiej. W latach 1980 – 1992 pełnił posługę kapelana Solidarności. Był represjonowany przez władze PRL. Jednoczył wiernych, budował obiekty sakralne, inicjował wolne wybory osiedlowe. Mimo spełnienia posługi kapłańskiej JE wciąż jest bardzo aktywny a dorobek jego pracy to powód do dumy i źródło tożsamości religijnej naszego regionu oraz piękne świadectwo wiary i poświęcenia. Pani Wojewoda złożyła gratulacje z powodu wspaniałych owoców posługi Jego Ekscelencji, jego pokory, odwagi i wytrwałości. Podziękowała Biskupowi za wielką pracę i godne prowadzenie województwa i mieszkańców Stalowej Woli.

Przewodniczący Sejmiku podkreślił, że ksiądz Biskup przybył na sesję z ludźmi, którzy kontynuują jego dzieło.

Poseł na Sejm RP – Krystyna Wróblewska złożyła gratulacje Księdzu Biskupowi z powodu wręczenia mu odznaki honorowej. Podkreśliła, że chciała zadedykować Księdzu Biskupowi słowa Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki - :Służyć Bogu to szukać dróg do ludzkich serc, służyć Bogu to mówić o złu jak o chorobie, która trzeba ujawniać aby ją móc leczyć, służyć Bogu to piętnować zło i wszystkie jego przejawy”. Pani Poseł podkreśliła, że bez żadnych wątpliwości swoją postawą w trakcie wieloletniej posługi kapłańskiej Ksiądz Biskup zasłużył na to wspaniałe wyróżnienie,. Nie bez powodu Ksiądz Biskup Edward Frankowski zaliczany jest do grona kapłanów niezłomnych i nieugiętych w rzeczach najistotniejszych – w czasach PRL nie uległ komunistycznej władzy marginalizującej kościół. Oprócz stawianego władzy na co dzień oporu prowadził szeroko zakrojoną działalność społeczną. Wszyscy doskonale pamiętają obronę praw ludzi pracy, szczególnie podczas strajku w 1988 roku w Hucie Stalowa Wola oraz organizowaną pomoc dla prześladowanych działaczy opozycji w okresie stanu wojennego. Miasto Stalowa Wola zawdzięcza Księdzu Biskupowi wiele inicjatyw m.in. pierwsze wybory samorządowe w blokach mieszkalnych, organizowanie Studium o Rodzinie, Ośrodka Kultury Chrześcijańskiej, Klubu Inteligencji Katolickiej, Towarzystwa Przyjaciół KUL w Stalowej Woli, Tygodni

Kultury Chrześcijańskiej. Ksiądz Biskup przyczynił się swoją działalnością do rozwoju Wyższego Seminarium Duchownego i Instytutu Teologicznego w Sandomierzu , Wydziału Zamiejscowego Nauk o Społeczeństwie KUL w Stalowej Woli oraz Filii Wydziału Nauk Społecznych KUL w Stalowej Woli. Pani Poseł kończąc swoje wystąpienie życzyła Księdzu Biskupowi wielu dalszych sukcesów, zdrowia oraz pomyślności. Podziękowała również Zarządowi oraz Przewodniczącemu Sejmiku, że docenili działalność duszpastersko – społeczną Księdza Biskupa oraz za Radio Maryja oraz Telewizję TRWAM, o które Biskup walczył nieugięcie.

Podjęcie uchwały w sprawie roli „Solidarności” w budowie wolnej Polski i Europy.

Wiceprzewodniczący Sejmiku – Czesław Łączak podziękował Księdzu Biskupowi Edwardowi Frankowskiemu za wspieranie „Solidarności”, szczególnie dębickiej w mrocznym okresie stanu wojennego. Głoszone Homilie w Kościele Miłosierdzia Bożego w Dębicy oraz Homilie Księdza Jerzego Popiełuszko w Kościele Św. Stanisława Kostki oraz Księdza Kazimierza Jancarza w Kościele w Krakowie – Mistrzejowicach dawały wsparcie i przyniosły dobre zmiany. Radny poinformował, że, nawiązując w tym miejscu do wspólnego początku z Księdzem Arcybiskupem Ignacym Tokarczukiem przywoła zdarzenie, które może być przestrożą dla wszystkich, którym wydaje się iż można wszystko zaplanować i nikt nie będzie wiedział co się dzieje. 13.12.1981 roku Ks. Biskup Ignacy Tokarczuk po wizycie w Dębicy bezpośrednio przed bramą w Zakładzie Karnym w Załężu był naocznym świadkiem ich aresztowań i osadzeń w więzieniu, o czym później świadczono w jego świadectwach i staraniach o ich uwolnienie czy wsparcie dla ich rodzin. To podziękowanie jest również wyrazem świadectwa, że cały kościół, wsparcie ponad podziałami diecezjalnymi jest bardzo ważne.

Wiceprzewodniczący Sejmiku przedstawił treść stanowiska w sprawie roli „Solidarności” w budowie wolnej Polski i Europy o treści:

„Radni Województwa Podkarpackiego zebrani na uroczystym posiedzeniu podczas XL sesji Sejmiku Województwa Podkarpackiego V kadencji w dniu 28 sierpnia 2017 roku, wspominając pamiętny „Sierpień 1980 roku”, wyrażają głęboki szacunek i uznanie dla ludzi „Solidarności”, którzy swym życiem i zaangażowaniem zapoczątkowali marsz Polski i krajów bloku wschodniego do wolności. Dzisiaj żyjąc w wolnym kraju, powinniśmy pamiętać o ludziach, którzy o tę wolność walczyli, dla tej wolności się jednoczyli i w obronie tej wolności cierpieli. „Solidarność” to dzieło, które wyrosło w oparciu o ducha polskiego narodu, który przez wieki dodawał odwagi i przypominał każdemu takie wartości jak Bóg, Honor, Ojczyzna. Te wartości w ciągu wieków były pielęgnowane przez Kościół Katolicki, który współtworzył historię naszego narodu pielęgnując jego tożsamość. Dostrzegamy rolę Kościoła zwłaszcza w okresie PRL-u, kiedy to stał on przy człowieku kiedy państwo walczyło z człowiekiem. Dlatego budując przyszłość jesteśmy zobowiązani opierać się o

fundamenty, które zostawili nam w spadku ludzie Solidarności. Dziś szczególnie aktualnie brzmią słowa kapelana Solidarności - ks. Jerzego Popiełuszki, który mówił: „Solidarność to jedność serc, umysłów i rąk zakorzenionych w ideałach, które są zdolne przemieniać świat na lepsze”. W duchu tej jedności opartej o ideały, które nam towarzyszą od ponad 1050 lat, gdy tworzyliśmy chrześcijańską Europę pragniemy przemieniać świat na lepsze. Warto pamiętać iż powiew wolności którym Solidarność ogarnęła społeczeństwo polskie stał się inspiracją dla krajów Europy Środkowo Wschodniej. Sensu tego, co się wtedy stało, należy szukać głębiej niż w polityce, gospodarce czy nawet kulturze. Należy go szukać w sile ludzkiego ducha, bo tam właśnie kryje się prawdziwy skarb solidarności. Dzięki temu duchowi polskiego społeczeństwa, kształtowanemu przez lata zaborów, powstań, wojen, walki z okupantem hitlerowskim i sowieckim, ukształtowała się „Solidarność”. Społeczeństwo, które niemal we krwi miało dążenie do wolnej Polski, nie mogło dalej godzić się na łamanie praw człowieka, życie w niechcianym ustroju, na ograniczanie wolności, odbieranie społeczeństwu możliwości decydowania o państwie, na walkę z Kościołem. Ruch Solidarności to zjawisko, którego w dziejach współczesnej Polski nie tylko nie sposób pominąć, ale bez którego w ogóle nie można zrozumieć wydarzeń w Polsce i Europie w ostatnich dwóch dekadach XX w. Bez ludzi „Solidarności” nie byłoby dzisiaj wolnej Polski jak i innych wolnych krajów. Bez ich odwagi, determinacji, wiary w zwycięstwo, bez ofiary życia wielu z nich, podporządkowania życia jednej idei – wolnej Polsce. Wielu z nich nie doczekało tej chwili, wielu zostało zapomnianych, inni zepchnięci zostali na margines życia społecznego. Ich głos wzywający do powrotu idei solidarności w życiu społecznym i wołający w późniejszych latach o rzeczywiście wolną Polskę, stawał się rachunkiem sumienia współczesnego społeczeństwa. Swoim życiem i działalnością zadają nam wszystkim dzisiaj pytanie co zrobiliśmy z wolnością, o którą walczyli i którą ostatecznie wywalczyli kosztem własnego życia, marzeń, rodzin.

Mając w pamięci ich walkę o wolność i bezgraniczną miłość Ojczyzny oddajemy hołd ludziom „Solidarności”, ich ogromnemu potencjałowi duchowemu, patriotyzmowi i odwadze. Dziękujemy im, że nauczyli nas prawdziwych słów: Polska i Solidarność, Wolność i Człowiek. Chcemy, aby przyszłe pokolenia w ludziach „Solidarności” odnajdywały przykłady jak służyć Polsce i aby pamiętali, że wolność jest darem wywalczonym, o który trzeba dbać każdego dnia”.

Przewodniczący Sejmiku zaproponował przyjęcie projektu uchwały przez aklamację.

W związku z brakiem głosów sprzeciwu ze strony radnych projekt uchwały został przyjęty przez aklamację.

Uchwała Nr XL/694/17 stanowi załącznik nr 4 do protokołu.

Podjęcie uchwały w sprawie nadania Księdzu Kardynałowi Marianowi Jaworskiemu Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”.

Posel na Sejm RP – Wojciech Buczak poinformował, że prosił o udzielenie głosu wcześniej i w związku z tym odniesie się do wcześniejszych punktów porządku obrad. Stwierdził, że nie można byłoby dzisiaj mówić o sukcesie „Solidarności” i wartościach, o których mowa w przyjętym stanowisku Sejmiku dotyczącym „Solidarności” gdyby nie postawa takich ludzi jak Ksiądz Biskup Edward Frankowski, który był w momentach najtrudniejszych tj. w latach 1987 i 1988 i w latach 90, kiedy następowały przemiany. Papież Jan Paweł II i jego słowa, które padły na Westerplatte, postawa Księdza Biskupa Ignacego Tokarczuka i Księdza Biskupa Edwarda Frankowskiego sprawiły, że „Solidarność” przetrwała. Pan Poseł podziękował Księdzu Biskupowi za jego dokonania i życzył Mu aby nadal był Tym, który dodaje ducha i sił.

W związku z brakiem głosów w dyskusji Przewodniczący Sejmiku poddał pod głosowanie projekt uchwały.

W jego wyniku Uchwała Nr XL/695/17 została podjęta jednogłośnie (28 głosami za) i stanowi załącznik nr 5 do protokołu.

Podjęcie uchwały w sprawie nadania Zbigniewowi Larendowiczowi Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”.

Przewodniczący Komisji Edukacji, Kultury i Kultury Fizycznej - Stanisław Bartnik poinformował, że kandydatura pana Zbigniewa Larendowicza jest wnioskiem Komisji Edukacji, Kultury i Kultury Fizycznej i posiada pozytywną opinię Kapituły Odznaki Honorowej „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”. Radny przybliżył osobę kandydata do odznaczenia odznaką „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”. Poinformował, że jest mieszkańcem Leżajska, kustoszem Biblioteki Klasztoru O.O. Bernardynów w Leżajsku. Poinformował, że pan Zbigniew Larendowicz ma 101 lat i nadal wykazuje niewyczerpaną pracowitość i obowiązkowość. Radny szczegółowo omówił życie i osiągnięcia kandydata. W okresie uczęszczania do gimnazjum wykazywał duże zaangażowanie w działalności organizacji młodzieżowych takich jak Związek Harcerstwa Polskiego, Polski Czerwony Krzyż, Hufiec Przysposobienia Wojskowego. W latach 1935/36 był szefem hufca szkolnego leżajskiego gimnazjum. Zbigniew Larendowicz ukończył Szkołę Starszych Przysposobienia Wojskowego, Szkołę Podchorążych we Włodzimierzu Wołyńskim w 1938 roku. Od 1.01.1939 rozpoczyna pracę w Szkole Uzbrojenia w Warszawie-Cytadela. W maju 1939 roku powołany zostaje na kurs oficerski w 22 Pułku Artylerii Lekkiej w Przemyślu, który kończy egzaminem na stopień podporucznika. Po zakończeniu kursu wraca ponownie do pracy w Szkole Uzbrojenia w Warszawie, lecz wkrótce po ogłoszonej mobilizacji wyjeżdża do

jednostki mobilizacyjnej, t.j. 24 Pułku Artylerii Lekkiej w Jarosławiu. Bierze udział w wojnie obronnej w Jarosławiu i na rzece San. Następnie wraz z jednostką bierze udział w przegrupowaniu na linię obrony pod Lwowem. Po zakończeniu obrony Lwowa, wraz ze swą baterią wycofuje się do Tarnopola, a następnie w kierunku granicy. W marszu tym bateria została zaatakowana przez artylerię i oddziały Armii Czerwonej pod Kozową. Tu dostaje się do niewoli radzieckiej, a po dokonaniu selekcji na oficerów i szeregowych, razem z grupą oficerów zostaje przewieziony do Brzeżan. Tu załadowany na transport kolejowy, zostaje skierowany do ZSRR. W drodze wraz z kolegą z oddziału ucieka z transportu kolejowego, pieszo dociera do Lwowa. Ze Lwowa przez zieloną granicę dostaje się do Leżajska, gdzie pozostaje przez okres okupacji i tutaj włącza się w działalność konspiracyjną. Pan Zbigniew w czasie wojny był oficerem Narodowej Organizacji Wojskowej, a następnie Armii Krajowej, działał pod pseudonimem "Wicher". Pod koniec wojny pełnił funkcję dowódcy placówki AK w Leżajsku. Przez cały okres okupacji bierze czynny udział w konspiracji. Zbigniew Larendowicz poszukiwany przez gestapo ukrywał się w czasie wojny. Po skończeniu studiów na Uniwersytecie Poznańskim w 1950 roku rozpoczął pracę w Nadleśnictwie Kłobuck. Posiada duże osiągnięcia i zasługi jako inżynier leśnik. W roku 1978 przenosi się wraz z żoną Anną do domu rodzinnego w Leżajsku. Tutaj wolny czas poświęca na współpracę /charytatywnie/ z Klasztorem O.O. Bernardynów w Leżajsku. W zakres jego obowiązków weszły: funkcja sekretarza przy Kustoszu Sanktuarium O.Bonawenturze Misztalu, uporządkowanie zabytkowej Biblioteki Klasztornej, skatalogowanie pełnego zasobu bibliotecznego. Księgozbiór ten został doskonale skatalogowany pomimo tego, że nie było jeszcze technik komputerowych. Ponadto jego dokonaniem jest ponad 200 opracowań różnego rodzaju. Pan Zbigniew Larendowicz posiada liczne odznaczenia i wyróżnienia m. in. za swą działalność na rzecz Miasta Leżajska. Posiadane odznaczenia: Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r. nadany w 1982 r., Medal za udział w Wojnie Obronnej 1939 nadany w 1982 r., Medal 40-lecia Polski Ludowej nadany w 1984 r., Krzyż Partyzancki nadany w 1991 r., Krzyż Armii Krajowej nadany w 1993 r., Medal za Długie Pożycie Małżeńskie nadany w 1995 r., Odznaka pamiątkowa "Akcja Burza", Odznaka "Weteran Walk o Niepodległość", 26.06.2014 r. w uznaniu szczególnych zasług w upamiętnianiu historii narodu polskiego IPN przyznał Panu Zbigniewowi Larendowiczowi NAGRODĘ "ŚWIADEK HISTORII". Radny podkreślił, że zarówno jego zadaniem oraz Komisji Edukacji, Kultury i Kultury Fizycznej pan Zbigniew **Larendowicz** Radny jest osobą godną odznaczenia **Odznaką Honorową „Zasłużony dla Województwa Podkarpackiego”**.

W związku z brakiem głosów w dyskusji Przewodniczący Sejmiku poddał pod głosowanie projekt uchwały.

W jego wyniku Uchwała Nr XL/696/17 została podjęta jednogłośnie (27 głosami za) i stanowi załącznik nr 6 do protokołu.

Zamknięcie sesji.

W związku z wyczerpaniem porządku obrad Przewodniczący Sejmiku – Jerzy Cypryś zamknął obrady XL uroczystej sesji Sejmiku. Sesja zakończyła się o godzinie 12.35.

**Przewodniczący Sejmiku
Województwa Podkarpackiego**

Jerzy Cypryś

Protokołowała:

Iwona Kielbasa